

Velikonoční dopis bratra patriarchy

„Bůh jej však vzkřísil třetího dne a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil.“

Skutky apoštolů 10,40-41a

Sestry a bratři,

zdravím vás ve velikonočním čase, kdy si s celým křesťanským lidem připomínáme smrt a slavné vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista.

V Bibli je Ježíšovo vzkříšení spojeno s obrazem rána. Ranní světlo přichází po tmavé noci. Zobrazení velikonoční události v křesťanském umění pochází až z pozdější doby, neboť se jedná o událost vymykající se naší představě. Vzkříšení Kristovo se v umění vyskytuje až od 11. století, a to na Západě a v detailech je pak rozvíjeno ve středověku. Známý je například obraz od Mistra Třeboňského oltáře. Na Východě jsou zřejmé dva způsoby znázornění velikonočního tajemství – „Sestoupení do pekel“ a „Ženy u hrobu“.

Bez vzkříšení by nebylo plné evangelium. Utrpení Krista na kříži a jeho smrt jsou jistě důležité, neboť přináší odpuštění a smíření, které tolik potřebujeme. Ale jeho vzkříšení přináší nový život v Bohu. Teprve tím je velikonoční příběh Bible úplný. Kristovo vzkříšení dává nový rozměr tragice světa, jeho dějin i lidských příběhů. Teprve darovaným novým životem v Kristu se stává evangelium evangeliem a je pro nás skutečně radostným poselstvím v plnosti.

Vždyť Ježíš byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli, jak připomíná nám křesťanům apoštol Pavel (1 K 15,20). Ježíš je živý u Boha. Nevrátil se do tohoto života zpět jen na nějakou dobu. Vzkříšení není zázračné prodloužení pozemského života, který stejně jednou skončí. On však vstoupil do nebeského a věčného života. Vyjádřeno biblickou řečí „vystoupil k svému Otci“ (J 20,17).

Shrnutí poselství křesťanských Velikonoc je obsaženo i v kázání apoštola Petra, jak je zapsáno v knize Skutky apoštolů: „Bůh jej však vzkřísil třetího dne a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil“ (Sk 10,40-41a). Zde je řečeno, že se Ježíš dal poznat jen někomu – svým svědkům. Když v Novém zákoně pozorně procházíme svědectví o vzkříšení či setkání se Vzkříšeným, tak se nám sestavuje tento obraz: Nejprve k tajemství velikonočního rána přicházejí a dostávají se ženy. Janovo evangelium zdůrazňuje význam svědectví Marie z Magdaly. U Lukáše a dalších evangelistů jsou uváděny i jiné ženy. Také v Lukášově evangeliu je uvedena na prvním místě Marie z Magdaly (L 24,10). Těmi dalšími, kterým se otevírá tajemství prázdného hrobu, jsou pak učedníci. Na prvním místě je to Petr, který běžel k hrobu, když se dověděl, že tam Ježíšovo tělo není (L 24,12). V Janově evangeliu je uveden i učedník Jan (J 20,4). Co je na těchto příbězích důležité, že ti všichni měli k Ježíšovi osobní vztah za jeho pozemského života, jak Marie z Magdaly, tak i

Petr nebo Jan a další. Důležitý je právě osobní vztah k Ježíšovi, který je předpokladem k tomu, aby Bůh dal nahlédnout do tajemství Velikonoc a spatřit za křížem světlo Ježíšova vzkříšení. Nepřátelé Ježíše a ti, kteří jsou jen lhostejnými diváky, spatřují jenom kříž. Ale oni neporozumí jeho skutečnému smyslu. Neboť ke kříži patří i jas vzkříšení a obětí lásky se vstupuje do života.

Jestliže se vítězný a živý Ježíš dal poznat sám svědkům, tak to znamená, že vstoupil do jejich života. Právě na svědcích a jejich životě lze rozpoznat, že Ježíš byl vzkříšen, ať již to byl Petr nebo později Pavel a mnozí další. A právě tak Ježíš chce vstupovat i do našich životních příběhů.

Sestry a bratři, přeji vám všem povzbuzení a posílení vírou z velikonočního evangelia. Kéž se nám toto tajemství vzkříšení a nového života v Kristu otevírá, jako těm, kteří mají k němu věrný vztah lásky. Ať je i na svědectví našeho života druhými rozpoznáván Ježíšův život.

S pozdravem pokoje

Tomáš Butta
bratr patriarcha

Duben L. P. 2023

